

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4594/2019
24.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., које заједно заступа пуномоћник Ђорђе Сарапа, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, ВСС, Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 6670/18 од 25.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 6670/18 од 25.07.2019. године у односу на тужиоца ББ из

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 6670/18 од 25.07.2019. године у односу на тужиљу АА из

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр. 6670/18 од 25.07.2019. године у ставу 1. изреке одбијена је жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда Првог основног суда у Београду П бр 29827/16 од 22.02.2018. године у ставу првом изреке којим је обавезана тужена да тужиљи АА из ... исплати износ од 1.819.000,00 динара са затезном каматом од 04.11.2016. године до исплате. Ставом 2. изреке другостепене пресуде преиначена је првостепена пресуда у ставу 2. изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу ББ из ... исплати износ од 1.819.000,00 динара са затезном каматом од 04.11.2016. године до исплате. Ставом 3 изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу 4 изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцима АА из ... и ББ из ... накнади парничне трошкове од 237.085,00 динара (како произилази из образложења одлуке). Ставом 4. изреке обавезана је тужена да истим тужиоцима накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 72.500,00 динара.

Тужена је благовремено изјавила ревизију побијајући другостепену пресуду у целисти. Ревизију је изјавила због погрешне примене материјалног права.

Тужиоци АА из ... и ББ из ... су преко пуномоћника поднели одговор на ревизију. Трошкове одговора нису тражили.

Ревизија тужене изјављена против другостепене пресуде у односу на тужиљу АА из ... није дозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП јер је вредност спора пресуде која се побија у том делу (1.819.000,00 динара) испод ревизијског цензуса од преко 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Стога није дозвољена ни ревизија против решења о трошковима у односу на ову тужиљу.

Ревизија тужене изјављена против другостепене пресуде у односу на тужиоца ББ из ... је дозвољена по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП јер је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о тужбеном захтеву овог тужиоца усвојивши исти за износ од 1.819.000,00 динара са затезном каматом и трошковима првостепеног и другостепеног поступка.

Врховни касациони суд је у овом делу испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП и одлучио да ревизија тужене није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе које могу бити ревизијски разлог по одредби члана 407. ЗПП.

Према утврђеним чињеницама супруг првотужиље и брат друготужиоца, сада пок ГГ, је преминуо 14.11.2015. године. Са тог разлога је решењем Вишег суда К-По1 бр.128/15 од 08.12.2015. године обустављен кривични поступак који је вођен против тог лица због кривичних дела преваре и преваре у покушају. Наведени тужиоци су његови законски наследници, а трећетужилац је био бранилац окривљеног. Захтеви тужилаца за накнаду трошкова кривичног поступка према трошковнику браниоца одбачени су као недозвољени решењима Вишег суда у Београду К-По1 бр.128/15 од 28.01.2016 и од 16.09.2016. године.

Код овако утврђених чињеница првостепени суд је крећући се у границама постављеног захтева првотужиљи досудио износ од 1.819.000,00 динара, са припадајућом каматом и трошковима поступка, док је захтев друготужиоца одбио као неоснован због недостатка активне легитимације. Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду тако што је за исти износ усвојио тужбени захтев и у односу на друготуженог који је по оставинском решењу такође наследник лица против кога је обустављен кривични поступак те је активно легитимисан за потраживање дела заоставштине коју чине трошкови кривичног поступка без обзира ко их је платио браниоцу окривљеног.

Неоснован је ревизијски навод о погрешној примени одредбе члана 265. Законика о кривичном поступку.

Одредбом члана 20. ЗКП прописано је да ако се у току кривичног поступка утврди да је окривљени умро, орган поступка ће решењем обуставити поступак. Чланом 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Цитирана законска одредба члана 265. став 1. ЗКП не прави разлику у погледу обавезе накнаде трошкова кривичног поступка на терет буџетских средстава у односу на разлог обуставе кривичног поступка. Због тога се наведена законска одредба примењује и у случају обуставе кривичног поступка због смрти окривљеног.

У случају када се окривљени ослободи од оптужбе или се према њему оптужба одбије или се обустави кривични поступак, титулар права на накнаду трошкова кривичног поступка које је имао у поступку, из буџетских средстава суда, је управо окривљени. Трошкови кривичног поступка на име нужних издатака окривљеног и нужних издатака и награде његовог браниоца, из буџетских средстава суда, досуђују окривљеном на његов захтев, који може бити поднет и преко његовог браниоца. Ако захтев не буде усвојен или суд о њему не донесе одлуку у року од 3 месеца одредба члана 265. став 6. ЗКП овлашћује окривљеног и браниоца да потраживање остварују у парници против Републике Србије. Када је кривични поступак обустављен због смрти окривљеног, његови наследници имају право да потражују накнаду трошкова тог кривичног поступка и то за плаћања која је окривљени извршио током истог, а све сагласно одредбама члана 265. став 1. у вези члана 261. став 2. тач. 1-6. ЗКП јер би та средства чинила његову заоставштину. Обзиром да тужиоцима захтев за исплату трошкова није усвојен, већ је одбачен решењем кривичног суда, друготужени као наследник окривљеног има право да своје потраживање оствари у предметној парници. Стога му је исто правилно досуђено побијаном пресудом, а сагласно успеху у спору и одредбама чл. 153, 154. и 163. ЗПП одлучено и о трошковима поступка.

На основу изложеног и одредбе члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић